

Så der må gøres noget. Jeg har været inde på, at mæcenrollen dårligt nok findes mere, og derfor er CD altid indstillet på, at staten, kommunerne og samfundet må træde ind på mæcenernes plads. Vi har altid støttet bevillinger til Statens Kunstfond. Vi har med glæde set, at den nuværende regering og kulturministeren har tilført flere midler til kunsten. Fru Ester Larsen var inde på det, og jeg kan endda sige, at der er endnu flere områder end dem, fru Ester Larsen opregnede, for ved mange offentlige bygningsværker afsættes der 1 pct. af byggesummen til kunstnerisk udsmykning ude og inde. Så det drejer sig om betydelige midler. Det er vi tilhængere af.

Nu mens jeg opholder mig ved fru Ester Larsen: Jeg har meget stor fascination af den tanke om en skattemæssig udligning, som fru Ester Larsen nævnte. Det er jeg sikker på vil interessere kulturministeren at arbejde videre med.

Men forslaget indeholder som sagt ikke nogen anvisning på nogen løsning. Hr. Søren Hansen sagde, at der ikke anvises nogen metode. Jeg vil gerne tilføje, at der mangler en definition på, hvad kunst er, og hvem der er kunstner. Jeg har slået ordet kunst og kunstner op i både ordbog og leksikon, og der findes ingen vejledning. Gyldendals Leksikon har en hel masse om kunst, kunstforeninger, kunsthåndværk, kunstmuseum, kunstbibliotek, kunstgødning osv., men afstår helt fra at definere: Hvad er kunst, og hvem er så kunstner?

Jeg antager indtil videre, at Enhedslisten selv efter flere år her i Tinget heller ikke vil være i stand til at frembringe en sontring, en afgrænsning. Og det er naturligvis en forudsætning for, at et lovforslag af denne art skal kunne lykkes. Er man forfatter, efter at man har fået udgivet en enkelt bog? Er man kunstner, fordi man er penselsvinger? Der er lavet meget griseri ved hjælp af pensler og farver, og der er lavet meget stor kunst. Og hvor mange kunstnere har samfundet brug for, hvor mange kan det lønne, og hvor mange kan det sikre, når de ikke kan få afsat deres værker?

Jeg tror, det er uløselige ting, men det er alligevel sjovt, at det er blevet fremsat, fordi der så kommer nogle ideer frem som den, Venstres ordfører her præsenterede. Kan der findes på metoder, hvor man yderligere kan give folk, der i virkeligheden fortjener begrebet kunstner hæftet på sig, en eller anden form for tryghed og arbejdsro, så skal CD til enhver tid være positive over for noget sådant.

Den fg. formand (Helge Sander):

Formanden har tidligere udvist stor forståelse med hensyn til rækkefølgen af ordførere. Det skal naturligvis også komme De Radikale til gode.

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg takker for fleksibiliteten.

Det er klart, at mange kunstnere har et økonomisk problem. Den store værdi, som kunsten har, kommer alt for sjældent til udtryk i et gedigent økonomisk udkomme for kunstnerne.

Kulturpolitikens fornemste opgave er netop også at værdisætte den kunst, som markedskræfterne ikke af sig selv værdisætter. Det betyder bl.a., at kulturpolitikkerne har en opgave i at sørge for, at kunstnerne kan leve af deres kunst. Kunst handler trods alt også om det daglige brød.

Det gør vi fornemst ved at give kunsten en god plads i de offentlige rum og ved at støtte den kunstneriske produktion og formidling. Ophavsretsloven, som vi netop har behandlet, rummer i sig selv en forbedring af bl.a. billedkunstnernes vilkår.

For et kort øjeblik siden behandlede Finansudvalget fordelingen af Kulturministeriets tipsmidler. Også her er kunstnerne godt betænkt ved at sikre kunstnerne arbejdsro op til en udstilling – bl.a. i form af produktionspuljen til den professionelle kunst og forbedring af billedkunstnernes udstillingsvirksomhed.

Når det drejer sig om kunstnernes forsikringsvilkår, er mange kunstnere heldigvis allerede inde under eksisterende ordninger. Kunsthåndværkere og grafikere er f.eks. omfattet af det almindelige arbejdsløshedssystem. De kommer automatisk på dimittendsats, når de er færdige med deres uddannelse.

En række kunstnere har endvidere en anden uddannelse eller tidligere job, som har givet dem mulighed for at blive optaget i en arbejdsløhedskasse. Vi ved derfor ikke præcist, hvor stort problemet med manglende forsikring er. I Det Radikale Venstre afventer vi spændt den statistiske undersøgelse, som kulturministeren har sat i gang vedrørende kunstnernes økonomiske forhold. Når den foreligger, vil vi igen se på, hvordan vi kan løse problemerne.

Der skal dog ikke være tvivl om, at Det Radikale Venstre ikke mener, det er en god idé at give kunstnerne en social særstatus. Men en speciel forsikringsordning for kunstnerne vil hurtigt resultere i rent kaos, for hvem er kunst-